

Európai uniós tagságunk tízéves évfordulójára

Egy közgazdaság-tudományi folyóirat ritkán szokott bármely évfordulóra tematikus lapszámot megjelentetni, hiszen a tudományos eredmények nem évfordulókra születnek. Mégis kötelességünknek éreztük, hogy megemlékezzünk legújabb kori történelmünk e jeles eseményének, EU-csatlakozásunknak a tízéves jubileumáról.

Megkerestünk néhány olyan kollégánkat, akik kiváló szakértői az európai integrációnak, és/vagy kiemelkedő szerepet játszottak hazánk uniós csatlakozásában, esetleg az Európai Unió valamelyik intézményében töltöttek vagy töltenek be fontos pozíciót. Mindannyiuktól azt kértük, hogy tárják fel az európai integráció működésének egy-egy általuk különösen jól ismert szeletét, és belátásuk szerint értékeljék külön is Magyarország „integrációs mérlegét” vagy „integrációs teljesítményét”.

Ennek eredményeképpen tizenegy cikket vehet most kézbe az olvasó, amelyek műfajukat tekintve is nagyon változatosak: akadémiai igényű tanulmányoktól az esszén át a tudományos ismeretterjesztéshez közelítő írások egyaránt előfordulnak közöttük.

Lapszámunk cikkeit két csoportba soroltuk. Az elsőbe uniós tisztség- és tisztviselők kerültek, akik arról írtak, amivel mindennapi munkájuk során foglalkoznak. Ezúton is szeretnénk külön köszönetet mondani az e körbe tartozó valamennyi szerzőnek, hogy elfogadták felkérésünket.

A második csoportba „akadémiai” tanulmányok kerültek, amelyek közül az első kíméletlen őszinteséggel értékeli hazánk első uniós évtizedét, nem hallgatva el az elmulasztott lehetőségeket sem. A második írás Magyarország integrációs profilját rajzolja fel számos mutató segítségével. A harmadik azt vizsgálja, mennyire mozgott sikeresen hazánk az Európai Unió teremtette szabályozási környezetben. A negyedik tanulmány azt elemzi, mennyiben járult hozzá az uniós tagság hazánk modernizációjához. Az ötödik pedig az innováció, a versenyképesség és az Európai Unió kapcsolatát tárja fel.

E tíz írást egy tudományosan is igényes, ugyanakkor a határozott állásfoglalásoktól sem visszariadó tanulmány vezeti be, egy olyan szerzőtől, aki egyaránt kötődik mindkét említett csoporthoz. Hiszen életpályájának nagyobbik felében gyakorlati „művelője” volt az európai integrációnak, amelyet az európai bizottsági tagsága koronázott meg, azóta pedig egyetemi tanárként elemzi az EU fejlődését.

Meggyőződésünk, hogy e folyóiratszámunk olvasói gazdag, változatos és árnyalt képet kapnak eddigi uniós tagságunk tartalmáról, lényegéről, eredményeiről – de a hiányosságairól is. Bár nem kérdés, hogy Magyarország egyértelmű nyertese az uniós tagságnak, ezeknek az árnyoldalaknak a bemutatását is fontosnak tartjuk, hiszen itt kell keresnünk azokat a lehetőségeket, amelyek további előnyökkel kecsegtetnek.